

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KERESZTÉNY HETILAP.

Megjelenik kétféle kiadásban; hetenkint háromszor: szerdán, pénteken és vasárnap; s hetenkint egyszer: pénteken. — Terjedelme mindig 16 oldal.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

<p>A „Magyar Néplap” ára hetenkint egyszeri megjelenéssel: Egész évre 1 frt 80 kr. Fél évre — > 95 > Negyed évre — > 50 > Egyen szám 4 kr.</p>	<p>A „Magyar Néplap” és „Mozógárda” előfizetési ára: Egész évre 8 frt — kr. Fél évre 1 > 50 > Negyed évre — > 20 ></p>	<p>Szerkesztik: LEPSÉNYI MIKLÓS és NÉMETH GELLÉRT.</p>	<p>A „Magyar Néplap” ára hetenkint háromszori megjelenéssel: Egész évre 6 frt — kr. Fél évre 8 > — > Negyed évre 1 > 50 ></p>	<p>„Magyar Néplap” hetenkint háromszor a „Mozógárda”-val: Egész évre 7 frt 20 kr. Fél évre 8 > 60 > Negyed évre 1 > 80 ></p>
--	---	---	--	---

A régi meg, az új banditák kora!

A szabadságharc lezajlott, a hadfiak visszahúzództak lakhelyeikre, sirt a magyar Génusz vesztett szabadságán, sok szülő könnye csurgott elvesztett fiáért. A magyar nép összeállt, elmondták egymásnak, hogy oroszlánhősök hiába ontottak vért a hazáért, szabadságért, csak osztrák az ur, melynek kormánya üldözi, rabláncra fűzi a nemzet nagyjait. Az Alföldön Rózsa Sándor bandája száguldoz tüzes paripákon, egész uradalmakat rabolva, postákat meg a gőzmozdonyokat fosztogatva; a vásárra menőknek utját állják. A Bakonyból meg a híres Patkó vezette rablóbandáját. A vármegye zsandárai zavargatták őket, kiket még ekkor nem a néppárt meg a békességes paraszt nép üldözésére tartott az állam; a lóköők meg abban az időben csak úgy termettek mint a gomba. A csendőrség se rohant oly büszkén előre mint Szécsényben Baross szolgabíró parancsára. A békés polgárság epedve várta a haramia világ megdöntését. Nyugodalmat napokat reméltek utána. Ráday gróf utját is vágta a betyárvilágnak. De ki fog bennünket a mai politikai banditáktól megszabadítani?

A nemzet saját fiai által kívánta kormányoztatni magát, pedig a Bach-korszakban arany napokat élt a nép a mai napokhoz képest. Akkor nem csüggött a nyakán Tisza éhes hada, mint a pióca; nem emésztették föl a sok barmot, ménest, birkát a néptől; nem kártyázták el a nemzet pénzét mint Pulszky; nem tették földönfutóvá, zsellérré a kisebb gazdaosztályt; nem tették csavargóvá, szükölködővé a szegény iparos családó-

kat, mint a zsidó-liberális gárda. Oh, sötét Tisza, Bánffy-korszak, oh koldus Tisza-uralom, ti csak rombolni tudtok, mint a zivatar, mely százados fákat pusztít el! A liberális zsidóhad is ki akarja az ezer éves keresztény tölgyet dönteni a polgári házassággal, a vallástalansággal. Ti éhes liberálisok, kiknek gárdája dologkerülőkből, urhatnám emberekből áll, a ti istentelen törvényeitek miatt büntet az Ur bennünket! Disznainkra dögöt bocsájt, újabb zivatarokkal büntet, hogy ösmerjük el hatalmát. Büntet bennünket, mint a zsidókat a pusztában, kik az igaz Isten helyett aranyborjut imádtak. Ti is börze-borjut imádtok s azt akarjátok, hogy a nép is azt imádjá.

Itt az idő, hogy ezen pogány rendszert romba döntsük, az arany borju helyett az igaz Isten oltárát állítsuk vissza. Válasszunk keresztény képviselőket, kik Isten törvényét helyre állítják az emberek közt. Mert ha megint oly képviselőket küldünk mint eddig, akkor mi leszünk a hibások; akkor ne jajgassunk Isten csapásán ha reánk méri, hanem folyamodjunk a mindenható liberálistushoz, hogy tetszése szerint váglasson a hátunkból szijat.

A nép nyugodalmat napokat remélt a régi banditák elnyomása után, pedig csalódott, mert a liberális hadban újabb nemű, kegyetlenebb banditákat találunk, kik fölverik az ország nyugalmát, megrabolják a hitvallást. A nép jogaiban ott ülnek a jograbló Tarnócyak, Szulyovszkyak, Pulszkyak. Oh dicső Bánffy korszak, mi büntetést mért volna ezekre Mátyás, az igazságos!

Szíves bizalommal kérjük tisztelt elbarátainkat, lapunknak apostoli buzgósággal való folytonos terjesztésére, mert magasztos eszméink magvait csak így leszünk képesek széles körben elvetni és magunknak a jövőt biztosítani

Szerk.

Keresztények! csak keresztényeknél vásároljatok!!

A Bánffy-Tisza parancsnoksága alatt álló Rada szolgabírák nem szelidebbek a Haynauknál. Ezekben sincs lélek. Ezek is meglövetnék a népet, a mért jogait védi. A Baross-féle szolgabírák csak úgy elállják az utat a néppárti gyűlésre menők előtt, mint a régi rablók a vásárra menők előtt. De majd jön idő, mikor számadásra hívják a nép atyái s megszámloltnak banditaságtokért.

Azt kérdelem a kormánytól: mit mondanak a művelt államok a régi vendégszerető, lovagias nemzet elkorcsosodott unokáiról, a mely hősök még az ellenséggel szemben is megtartották a törvénytiszteletet? Azt amit Szegedről mondtak, mikor a Tisza elöntötte: „az csak csikósok, gulyások és tolvajok tanyája volt”. A mai rendszer kezelőire is rányomhatják azt a bélyeget, hogy a szegedi csikósok vére forr ereikben, mert ép oly gorombák és lovagiatlanok, mint azok voltak. Hisz valóságos jograblást, utonálást visznek véghez a népen.

Egy kissé nem árt szellőztetni a Nyitrán, Stomfán, Félegyházán, Szécsényben tüntető zsidó gyerekek apáit s azok életmódját. Kiknek fiaim a a felvilágosodott liberális pártot tolják, az azok 50—60-as években a régi rablóknak, lókörtöknek *orgazdái* voltak. Sok része szolgáltatta a zsványoknak a passzusokat. Hogy hol vették? Hát a tüntető jegyzőknek voltak elődeik. Még most is lehet jegyző belőlük s most már szent Spitzbernát szalagját viselik a vállukon.

Még ebben az időben nem volt annyi borszedő tekintetes és nagyságos ur. Abban az időben a szegénylegényeket szerették, azokkal társalogtak, mert azok hoztak rebachot a konyhára. Most meg a bugyogós banditákkal barátkoznak. Tudhatjuk mindnyájan, hogy tolakodó nemzet a zsidó. A régi korban voltak gazdag paraszturak, kikhez a zsidók befurakodtak s mikorkitapintották, hol áll a pénzes szekrény? hirt vittek róla a szegénylegényeknek, kik erővel elvették s az oroszlanrész a tolakodó Náci zsebeibe vándorolt. Ily rablott pénzből sok lehet a nagyságos zsidó uraknál.

Apáink nem emeltek kalapot nekik, nem csókolták a kezét, nem hajlongtak előtte, de nem is mertek volna ám grófjainknak, papjainknak, meg népünknek füttyülni, mint most. Szolgabíró urak, jegyző urak, no csak füttyültesetek, orditassatok velök, dédelgessétek őket, majd lassankint lábuk alá veszik a földet, melyet apáink vérrel szerettek, sa hivatalokat is majd elfoglalják, a fő- és alispánok, a szolgabírák és jegyzők meg beszegődhetnek hozzájuk ostorosoknak, mert hivatalnokoknak nem kellene. Lesz oda zsidó elég. Mi pedig szegény nép Amerikába

mehetünk, hacsak addig a zsidók hátán el nem pattogtatják ostoraikat a néppárt vezérei.

Éljen a keresztény Magyarország!

Kecskemét, 1896. augusztus.

Gubacsy Pál
földműves.

FOLITKAI HIREK

A jövő évi költségvetés. Közöltük már, hogy Lukács László pénzügyminiszter a jövő hét elején tárcája ügyében Bécsbe megy. A pénzügyminisztériumban azt hiszik, hogy utjának célja elsősorban az, hogy az 1897. évi költségvetés benyújtására a legfelsőbb jóváhagyást kikérje.

Választási költségek és az államkincstár. Egy megyei alispáni hivatal az államkincstártól kért 13 frt. 50 krnyi választási költség megtérítését, a mely összegből a központi választmány fizette a képviselőválasztás alkalmával a szavazatok összeírására kirendelt díjnokokat. A miniszter azonban elutasította a kérést, mert az államkincstárból csupán a választással szoros kapcsolatban álló és elkerülhetetlenül szükséges anyagi kiadások fedezhetők.

Az államháztartás a II. évnegyedben. A folyó év második negyedében a bevételek és kiadásokról szóló kimutatások szerint: a bevételek összege 7,891.143 frt 57 krral, a kiadásoké pedig 12,948.790 frt 73 krral nagyobb, mint az 1895. év hasonló időszakában volt és így az 1896. év II. negyedének mérlege 5,057.647 frt 26 krral kedvezőtlenebb, mint az 1895. év II. negyedének mérlege. Az 1896. év II. negyedének bevételi eredményei kedvezőbbek főképen: az egyenes adóknál 131.376 frt 09½ krral, a fogyasztási és italadóknál 1,950.160 frt 67½ krral, a dohányjövédéknél 226.023 frt 56 krral, a pénzverdénél 782.116 frt 43 krral, a sótermelésnél 327.967 frt 10 és fél krajcárral, a kereskedelemügyi minisztériumnál 934.267 frt 43 és fél krral, a posta- és távirvánál 328.298 frt 43 és fél krral, a m. kir. államvasutak üzleti bevételeinél 4,733.574 frt 70 kr. és az államvasuti gépgyárak és a diósgyőri vas- és acélgyárnál 169.127 frt 71 krral. A lényegesebb visszamaradások pedig a következők: A jogilletékeknél 267.268 frt 91 és fél krral kisebb a bevétel, mint az előző év hasonló időszakában volt s ezen eltérés az egyes évnegyedek kezelésében mutatkozó rendszeres ingadozás mérvét nem haladja meg.

A kiadások összege 12,948.790 frt 83 krral nagyobb, mint az 1895. év II. negyedében volt. A lényegesebb eltérések a következők: A főrendi és képviselőház kiadásai 402.032 frt 32 krral nagyobbak, mint az előző év II. negyedében s ezen eltérés onnan származik, hogy a folyó év III. negyedére eső javadalmazás már június hó végén kiszolgáltatót, minél fogva a II. negyedben két évnegyedi javadalmazás került elszámolás alá. A közönségi kiadásoknál mutatkozó 2,227.080 frt 09 és fél krnyi eltérés átfutó természetű, ami részben a folyó év I. negyedében kimutatott 1,593.925 frt 78 és fél krnyi visszamaradás kiegyenlítését képezi; a fenmaradó összeg pedig a következő negyedekben fog kiegyenlítést nyerni. Az államadósságok összes nemeinél az ered-

mény a folyó év II. negyedében 30.564 frt 76 krral kedvezőbb, mint az előző év ugyanazon időszakában. A dohányjövedéknél kimutatott 1,195.450 frt 85 és fél krnyi nagyobb kiadás onnan származik, hogy a kínáló kedvező alkalom felhasználatván, nagy mennyiségű külföldi dohány szereztetett be, azonkívül a dohánygyárak szaporodtával az üzem kiadások is növekedtek.

Férfiak, asszonyok, gyermekek! imádkozzatok minden nap a néppárt győzelmeért!!

Választási mozgalmak.

A Haas és Deutsch milliomos zsidók zsoldján élőködő firkáló férgek, a zsidó újságok megtöltői, nagyon nagyon szeretnék a néppárt ügyét a kerületekben a legkedvezőtlenebb színben tüntetni föl. A hazugságért és ferdítésért fizetik őket. Ez az egyetlen szolgálat, amit a kormánynak tehetnek. Ezzel ugyan nem hogy ártának, de kimutatják foguk fehérét mindenki előtt, aki egyik másik kerület viszonyait ismeri s csak a mi ügyünk igazságának diadalra juttatására ösztökéli, mert látja, hogy az ő fegyverük csak a hazugság. — Aki hazudik, az lop is, ezt tartja egy régi talpraesett közmondás. Annyira pedig nem jutottunk, még a mostani divatos erkölcsök korában sem, hogy a becsületes választó polgár a tolvajokkal cimboráljon. A néppárt nagyszerűen áll mindenfelé és dacolni fog minden erőszakkal szemben. Esze ágában sincs félni azoktól, akik becstelenséggel, hazugsággal rontanak ellene.

Kalocsán, ebben a régi híres keresztény városban is szörnyen mozognak az Izidorok. Mult szombaton este a „Magyar király“ szálloda nagytermében tartottak értekezletet a kalocsai izrael-liberálisok. dr. *Tarajossy Sándor* volt a zsinagóga elnöke, az ő mindenható elnöklete alatt sütötték ki, hogy pártirodát kell szervezni, ahonnan e hó 27-én a választás napján Duna-Patajra vonuljanak. Itt ugyanis a nevezett napon választás lesz. A kormánypártiak jelöltje, *Földváry Mihály*, egy basáskodásban kiérdemült főszolgabíró, mikor meghallotta, hogy hivei a rögtönzött zsinagógában gajdolásznak, épp a „gyűlés“ vége felé toppant a terembe, ahol nagy zajjal fogadták. *Tarajossy* beszédet is tartott hozzá, amire a jelölt válaszolt is, de egyik sem tudná megmondani, hogy mit dikciózta egymásnak. *Tarajossy* a *keceli* kerületre kacsingat, mert ott szándékozik föllépni. Vasárnap *Förster Aurél*, a másik (Ugron-párti) jelölt tartott zuhogó esőben programbeszédet, amely alkalommal *Ugron Gábor* is szeretett volna segíteni, de most már neki sem hisznek, hiába beszél. A buza-téren folyt le a beszéd, de kevesen hallgatták. *Kiskőrösön* vasárnap délelőtt nevettek nagyokot a polgárok *Földváry Mihály* jelölt uron. Nem kengyelt futott, hanem program-beszédet tartott. Ezen a zöldségen kacagtak olyan jóízűeket. *Földváry* megválasztását bizonyosnak kürtölik, mert a kormány nagy „befolyással“ bír ott. A nép pedig kevés befolyással bír. Így aztán könnyű *Földváry*kat csempészni az ország házába.

A *rigyicai* kerületben *Latinovics Ernő*, a mostani kormánypárti képviselő megundorodott a mandá-

tumtól, vagy talán az ahhoz kötött feltételektől s többé nem lép föl. Helyette *Latinovics Pál* lép föl kormánypárti programmal. Erről az urról annyit tudunk, hogy a „Pesti Hirlap“ szörnyen dicséri. Ez elég!

A *huszti* kerületben erősen kapacitálnak, korteskednek a szabadelvű párti *Nyegre László* mostani főszolgabíró, *György Endre* és *Krúzsely Bálint* m.-szigeti jogakadémiai tanár függetlenségi érdekében.

A *técsői* kerületet irtózatossá csapás látogatja, mert ez idő szerint négy jelöltje van és pedig: *Bedő Albert* államtitkár, *Rétyi László* járásbíró, *Tomka Jenő* és *Várady Gábor* fővárosi ügyvédek, valamennyien kormánypártiak.

M.-Szigeten *Urányi Imre* ellenében *Veres Dénes* állami tanító lép föl, néppárti programmal. Ha magáévá teszi minden pontjában programunkat, győzni fog.

Az *ökörmezői* kerületben *Tegze Miklós* volt szolgabírót, a kormánypárti *Szaplonczay Miklós* ellen.

Visson Jónás Ödön mostani képviselővel szemben az ellenzéki *Mihályi Flórent dr.* szigeti ügyvédet,

Sugatagon pedig az ellenzéki *Mihályi Jánossal* szemben a kormánypárti *Szabó Aurél* ügyvédet óhajják fölléptetni.

Turócbán is hódít a néppárt. Diadalmasan halad, kerületről-kerületre. Jajgatnak is a zsidó firkászok szörnyen és pánszláv érzelmekkel vádolnak bennünket. Ez a gyalázatos rágalom egy cseppet sem érint bennünket, mert megvagyunk győződve a tótajku felvidéki magyarság hazafias érzületéről. De hát ők nem a zsidó firkoncok szája ize szerint való hazafiak és ezért ordítanak kigyót-békát rájuk. Eddig még csak arról volt szó *Turócbán*, hogy a felső (stubbya-zniói) választókerületben állít jelöltet a néppárt, azonban most már a *szent-mártoni* választók, a néppárt eme törhetlen hivei is kezdenek tevékenykedni a saját kerületükben s a „P. H.“ írja, hogy *Mudrony Pál* *szent-mártoni* ügyvédet léptetik föl jelöltnek. Alig hihető, hogy a kerület jelenlegi népszerűtlen képviselője, *Lehotzky Vilmos* boldogulhasson. *Lehotzky* most tartja beszámolóját a kerületben; a liberálist az alkalommal akarja bolondítani a becsületes népet az ő félvezető és ámitó pártjának erkölcszelen tanaival.

Beszámolók is folytak le több kerületben. Így a *boda-szt.-györgyi* kerület képviselője, az ismert kormánymasina *Papp Géza* vasárnap utazta be kerületét és *Tordán* tartott beszámolót, ha ugyan életveszély nélkül beszámolhatott szomorú tetteiről. — A *párdányi* képviselő, *Csávossy Béla* beszámolóbeszédeit *Istvánföldön* és *Módoson* tartotta meg.

Pécskán (Aradmegye) a függetlenségi addig vergődtek, míg vasárnap sikerült nekik pártszervező gyűlést tartani. Az egész gyűlés nem volt egyéb, mint az „Arad és Vidéke“ lap szerepelni vágyó szerkesztőjének és munkatársainak kirohanásai. Ez pedig nem érdemel figyelmet.

Kis-Küküllőmegye egész területén erősen szervezkedik a kormánypárt. Erzsébetvárosban a pártszervezkedés már annyira haladt, hogy a párt jelöltet is állított a jelenlegi képviselő *Issekutz Győző* ellen. A város kormánypárti jelöltje *Lázár Ádám* gróf földbirtokos.

Nyiregyházán *Kossuth* tekintélyében bizik több ártatlan polgár. A vizipuskás képviselő ismét belekap a hazafiságban való utazásba. Legalább azt igazolja ama hír, hogy *Kossuth Ferenc* több képviselővel folyó

hó 30. és 31. napján Nyiregyházán és Kemescsén fog időzni, Benicky Miksa és Kállay Leopold beszámolójának meghallgatása miatt.

Abonyban is megalakult a kormánypárt a napokban. A párt a kerület jelöltségét Teszáry László főszolgabírónak ajánlotta fel, a ki a jelölést el is fogadta. Beszélnek még Neppel Károly jelöltségéről is.

Mennyit jövedelmez az állami pénzjog szabadalma az osztrák-magyar banknak?

A két kormány egyezkedése az o. m. bankkal, a kizárólagos bankszabadalom új meghosszabbítása iránt megszakadt, bizonyos financialis kérdés miatt, melyet az újságok tisztán nem jelölnek ki. A dolog úgy áll, hogy az eddigi szabadalmi egyezség az 1897-ik év végével lejár és ha meg nem újítatik, a folyó év végéig fölmondandó, hogy a banknak ideje legyen ügyeit lebonyolítani. — Az o. m. bank részvény-társaságnak ugyanis a mostani szabadalma szerint joga van bankjegyeit pénz gyanánt kibocsátani s más banknak a monarchiában ehhez joga nincsen, mint más államokban, hol több banknak van bankjegykibocsátási joga, az államon kívül, mely saját pénzjogánál fogva állami pénzjegyeket kibocsáthat.

Az o. m. bank szabadalma tehát az állami pénzjog kizárólagos bérlete úgy Ausztria, mint Magyarország területére, még pedig úgy, hogy bankjegyeinek érc fedezete csak 40% lehessen, aranyban és ezüstben, de ehhez az ércfedezethez hozzá számíthat a külföldi aranyra szóló váltókat és állami pénzjegyeket is, melyekkel rendelkezik.

Ha átlagosan föl vesszük, hogy ezen ércfedezete 200 millió forint, ezenfelül még 300 millió forint bankjegyet, tehát 500 millió forint bankjegyet adhat ki. Az eddigi szabadalom szerint azonban ezen 500 millió fölül, melyből csak 200 milliónak van fedezete, mint a bank tulajdona, még 200 milliót bocsáthat adómentesen, tehát 700 millió bankjegyet kibocsáthat adómentesen. Ha azonban a pénzszükséglet és kereslet ezen felül nagyobb lenne, akkor is kibocsáthatja bankjegyeit, de ezektől a két államnak 5%-től adót tartozik fizetni. Ezen összegek hullámsását föl- és lefelé tekintetbe nem vesszük.

Az o. m. bank a kölcsönadott bankjegyei után átlag $5\frac{1}{4}\%$ kamatot veszen, tehát az ő tulajdonát képező fedezet után öt illeti a $10\frac{1}{2}$ millió, a többi az államot illetné pénzjogánál fogva, vagyis: az állami pénzjogbérlete hoz az o. m. banknak az adómentes 500 millió bankjegy után $(5 \times 5\frac{1}{4} =)$ $26\frac{1}{4}$ millió forintot, még pedig évenként s ezért a 26.250.000 frtért a bank csak $1\frac{1}{2}$ milliót ajánlott a két kormánynak, — azzal a fenyegetéssel, hogy ő különben liquidálni fog. Hat ezt nem fejtegetjük, de van még egy más körülmény, mely az állam kárára van. — Ugyanis: Az o. m. bank záloglevél üzletet is folytat, a milyent a földhitelintézetek folytatnak, melyeknek bankjegy kibocsátásra szabadalmunk nincsen s így a kölcsönkérőknek csak zálogleveleket adhatnak, melyeket ezek azonnal kárúkkal is eladni kénytelenek, mert a kölcsönkérőknek nem záloglevélre, hanem fizetési eszközre azaz pénzjegyre van szükségük. Az o. m. banknak tehát hypothekaris kölcsönökre bankjegyet kellene adni, nem pedig záloglevelet. — Ilyen záloglevelet kibocsátott az o. m.

bank átlagvéve 130 milliót. — Ha tehát ezt az összeget is bankjegyekben kifizette volna, az adómentes bankjegyek összege csakhamar kimerülne, s neki ezektől az államnak 5% adót kellene fizetnie. Hogy ezt elkerülje, kibocsátja zálogleveleit s károsítja az államot és a kölcsönöket, kik a záloglevelek eladásánál is károsodnak. Azonkívül versenyezhet a többi pénzintézetekkel.

Ha ezen 130 millió után 5%-tet számítunk s a fenti $26\frac{1}{4}$ millióhoz hozzá adjuk, az o. m. banknak az állami pénzjog bérlete kerek 32 millió forintot jövedelmez évenként. — Jó ezt is tudni, mikor a bankszabadalom meghosszabbításáról beszélnek és a quótáról lármáznak.

Hazátlan szociálista őrjöngés.

(Amelyet a „Pesti Hirlap“ zsidó ujság nem mert elítélni.)

A hazát és vallást megvető őrjöngő nemzetközi-szociálisták egy „kiáltványt“ dobtak a magyar nép közé, amely nem kíván mást, mint hogy a nép szociálista képviselőkre adja szavazatát.

Mielőtt e „kiáltvány“ tartalmával foglalkoznánk, vessünk egy kis visszapillantást a szocializmusnak az utóbbi években lefolyt történetére.

A nemzetközi szocializmus szomorú jelenségei legdühösebb formában és leginkább Budapesten mutatkoznak. Alattomos, léha, dologtalan bujtogatók itt izgatják legjobban a nagyszámu gyári munkásokat, itt tartják gyűléseiket, sztrájkjaikat, értekezleteiket, ahol a legvadabb elvek látnak napvilágot.

Ha a legutóbbi évek alatt lefolyt zajos gyűlések szónokainak beszédeit összegezzük, azt látjuk, hogy a beszédek telve vannak a vallás és a hazafiság nemes eszméi ellen támadó izgatásokkal, hogy a szocializmus a nemzeti eszmének dühös ellensége. A hazafiságot, a keresztény hitet ocsmány kifakadásokban gunyolják és nem törnek másra, mint az ország fölforgatására.

A múlt évben „Népszava“ címen egy napi-lapot alapítottak, mely nap nap után a keresztény és nemzeti eszme ellen izgatott, gyalázta a bíróságot, a pap-ságot, akárhányszor a trónt s a „hazafi“ nemes jelzőt „hazafich“ otromba silány viccel akarta nevetségessé tenni, amely német „fich“ szó magyarul annyit tesz, hogy „marha“. Így traktáltak bennünket nap-nap után ezek a hazátlan bujtogatók. Sőt egy ízben azt is beakarták bizonyítani ebben a szennylapban, hogy — saját szavaik szerint, — „a hazafiság egyenlő a gazsággal“.

Hogy a magyar nép csak undorodva fordul el az ilyen honáruoló mocsok tanoktól, azt mi se igazolja jobban, mint az a körülmény, hogy az említett szennylap „kellő pártfogás híján“ még tavaly megszűnt.

Tehát maga a nép nem szivta magába ezeket a nemzetgyilkoló gaz elveket, hanem megbuktatta még azokat is, akik előálltak vele. A hazátlan szociális elvek nem kellenek a népnek.

Azért mégis egyre-másra zavarják nyugalmát fölháborító szennyratokkal, alattomosan kibocsátott kiáltványokkal, amelyben az izgatók „rendezők“-nek nevezik magukat s a mozgalmat „országos“-nak jelzik.

S kicsodák e lelketlen tanok terjesztői? Maguk a vezetők mind zsidók! E téren is, mint min-

denütt, a zsidó kéz dolgozik. Az említett szenny lap kiadótulajdonosa Silberberg Ignác nevű zsidó, a szerkesztője ötven krajcárért a magas m. kir. kormány által megmagyarosított Bokányi Dezső zsidó volt, aki Cegléden akart föllépni, de csufos kudarcot vallott, mert még olyanokra sem akadt a józan magyar nép sorai között, akik jelölték volna. A legmozgékonyabb és legelevenebb szocialista, ki a szocialis szennyiratokat kotyvasztja és a józan népet hazája és vallása ellen izgatja, az állandó agitátor Pfeifer Sándor, — (ez is Számi) szintén zsidó. A fővezér pedig, ki csak a kormányrudnál áll és igazgat: Csillag (előbb Stern) Zsigmond zsidó orvos. Van még vagy ötven ilyen az ismeretlenség homályába rejtő zsidó, akik a szocialis elveknek állandó reklámot csinálnak, ámbátor hiveik, — a budapesti dologtalan zsidó munkásokat kivéve, — nincsenek Magyarországon.

Hát csak ilyen a zsidók hazafisága. Ezek csináltak Magyarországon talajt a szocializmusnak, amely igen szép, okos, méltányos és nemes követeléseket rejt magában, ha azokat a haza és a vallás szeretettel öszeegyeztetjük. Mihelyt azonban ezektől eltántorodott valaki, nem méltó arra, hogy a haza kenyerét egye. De ezeknek a zsidó izgatónak az előbbi csak cafrang, főcéljuk az, hogy a magyar ne szeresse hazáját és vallását. A többi aztán magától jön. Ilyen elvek diadalra jutása mellett könnyű meghonosítani a receptiót, könnyű zsidóországgá tenni Magyarországot.

Ezek a ravasz alattomos zsidó izgatók most magyar és német egy nyelven „kiáltványt“ bocsájtottak ki „a magyar néphez.“ E kiáltvány 10 pontban foglalja össze a szocialisták kívánságait. Pontjaikkal tüzetesen foglalkozni nem akarunk. Csak azt említjük meg, hogy az ötödik pontban azt kívánják, hogy a vallás magánügynek nyilvánítassék.

Nem tetszik a zsidó uraknak, hogy Magyarországon még vannak templomok, vannak papok, van istenfélő nép s van vallásosság. Ezt nem tudják tűrni. Persze a vallásosság az ő legnagyobb akadályuk. Tapasztalják, hogy ahol a nép vallásos, ott ő nekik nem jó világuk van, ott az ő tanai nem igen terjednek. Ahol azonban a népnek nincs vallása, ah ott nagy a becsület. Innét van, hogy kálvinista vidékeken sokkal jobban terjed a szocializmus, mint katolikus helyeken. Mert hát a kálvinista nép nem oly vallásos mint a katolikus.

A vallást kell tehát kipsztitaniok, hogy tanai elterjedhessenek. S ezért akarják magánügynek nyilvánítani. Ami annyit jelent, hogy a vallás ügyével az állam nem törődik. Iskolákban vallást nem tanítanak, iskolás gyermekek templomba nem járnak, vallás céljaira egy krajcárt se adnak.

Nem gonosz és alávaló beszéd-e ez? Hát van-e fontosabb ügy a vallásügyénél? Nem az-e a szegény embernek szomorúságában vigasztalója, fájdalomában orvossága, gyöngesésében erőssége, elbukásában segítő gyámolya? Tehát nem a legfontosabb ügy-e a vallás ügye? S nem gonosz beszéd-e az, ezzel a legfontosabb, legnagyobb ügygyel az állam ne törődjék s a vallásosság ápolását törölje ki föladatai közül? Nem a szegény emberre nézve lenne-e ez ismét a legnagyobb csapás? Hisz a vallás a szegény embernek a legnagyobb kincse, s a vallástalanság a szegény embernek árt legjobban.

Innét láthatod jó magyar nép, miféle párt az a szocialista párt?

Innét láthatod, hogy a vallásnak ellensége. Már pedig ki a vallásnak ellensége, az az Istennek ellensége. Az Isten ellensége pedig nem becsületes ember. Aki

pedig nem becsületes ember, azzal a magyar nép nem foghat kezét.

Magyar nép! verd ki tehát a szocialista vándor apostolokat, ha küszöbödre mernének lépni.

(bíró.)

Választások és a sajtó.

(G. L.) Választások előtt állunk. A képviselőválasztások szellője már érezhetővé kezd lenni. Déli vihar avagy az északi fergeteg fogja-e meghozni a közeledő nagy háborút, még nem tudni, de annyi tény, hogy akármikor és akármilyen is hozza meg a ki nem kerülhető pártcsatát, az okvetetlenül nagyfontosságú, befejezésében pedig nagy horderővel bíró ujtásoknak leszen előkészítője.

Különböző pártok egyenlőtlen mérkőzése, egyforma ígéretekkel, pénzzel és erőszakkal, jobbról börtenger árjával, balról lörepocsétával képezték eddig az alkotmányos és igazságosnak csufolt választásokat.

Ma azonban a milléniumi választásokat egy új egészséges izmos és erős párttal hozzák összeütkezésbe, az évtizedekig uralkodó és hosszú évtizedeken át ígéretekben soha ki nem fogyó kormánypártot, ugyszintén a kormánnyal egy gyékényen áruoló ellenzéki álarcokat, titkos kormánypárti vezérgörényeket is. — A küzdelem nehéz lesz; de a győzelem az igazságé, az országszerte egyre fényes eredményeket, lelkes gyűléseken pedig babérokat szerző néppárté.

Az ujtások nagy munkája tehát a néppártra vár.

„Mi késik nem mulik“; — tehát ma vagy holnap, előbb vagy utóbb, de biztosan jönni fog idő, a mikor az igazság győzelmi lakomát fog ülhetni, — bár rendkívüli tusák után, — a gonosz liberálizmus bukása felett.

Ekkor kezdődik meg az ujtások nagy munkája.

Akkor fogja a néppárt a parlamentet *salakjától megtisztítani*. Akkor fogja a néppárt parlamentünket, mi manapság zsbárus piac, népképviselői igazi parlamentté avatni, és végül akkor fogja a néppárt megsemmisíteni a zsidó szédelgést istápoló nemzetközi hydrát, a pájeszok rémuralmának magyarországi fentartóját, az erkölestelenséget és gagságot védő liberális zsidósajtót is.

Ma azonban, midőn még csak a választások szellőjét érezzük, — dacára annak, hogy a néppárt világra szóló tanai mellett minden politikai párt eltörpül, akár az áfonya a fenyő mellett, dacára annak, hogy a néppárt a többi párt közül úgy kiemelkedik, mint az őserdők óriás cserfája a bokrok közül, dacára annak, hogy a néppárti mozgalmak áramlata átcsap a közélet minden terére, — korai, sőt talán nagyon korai azon munka programot leírni, azon ujtások hosszú láncolatának bár csak rövid fejtegetésébe is bocsátkozni, melyeket a néppárt maga elé tűzött.

Mielőtt mindezeket részletesen lefestenénk, előbb a választások nagy küzdelmeit kell megvívunk, előbb hiveket kell zászlónk alá toboroznunk, hogy elérhessük azon célt, melyért apáink minket lelkesülni, tűzbe menni tanítottak.

Az alkotmányos jogok védelmezője, az alkotmányt sértő liberalizmus megsemmisítője, a meghamisított közvélemény megtisztítója első sorban csak a sajtó lehet.

A sajtó lehet a jó és nemes erkölcsök terjesztője, mint lehet véres társadalmi forradalmak előkészítője is.

Sajnos, hogy midőn egy újabb ezredvnek hajnalát üdvözöljük, a magyar keresztény társadalmat a szabadkőmives sajtó úgy látszik véres forradalom forgatagába akarja sodorni, mely pusztulással fenyegetné ezeréves fenállása után hazánkat.

Ennek ellensúlyozására áll ott, mint ellenméreg rendíthetetlenül a *keresztény sajtó*, aránylag kicsiny, de lelkes táborkarával. A keresztény sajtó józan, elfogulatlan, bátor és igazságos írásmodorával tért hódít, s lassan bár, de biztosan szorítja ki azt a sajtót, mely nem hazafiakat, hanem nemzetközi istentagadókat nevel a hazának.

A keresztény sajtó a szivekben a vallás iránti közönységet van hivatva megtörni, mert ezen közönység és bűnös nemtörődomség okozza az erkölcsök hanyatlását úgy politikai mint társadalmi téren.

Ezen nemtörődomség engedte nagyra nőni azt a zsidó liberális huncutságot, mely nyaktülő alá szeretné hurcolni vezéreinket, papjainkat és népünket.

Ennek a hitvány szellemnek köszönhetjük, hogy keresztény társadalmunk a kereszténység világos útjáról a felekezetenküliség sötét útjára taszított.

Ezen sötét utról akarja visszavezetni a világosság útjára népünket a keresztény szellemű sajtó és a minden izében vallásos magyar néppárt. A néppárt van hivatva megmenteni Magyarországot az elkereszténytelenedéstől, mert annak bekövetkezése után, mint az előjelekből látható, Magyarország a világ összes *uzsorásainak*, *schwindler* bankárjainak és *gonosz zsidainak* áldozatává lesz. Ezért van szükség a *néppártra*. Ezért van szükségünk *keresztény irányu sajtóra*.

Ezért van szükség a kettőnek testvéries együttműködésére, hogy ezen működés által a jövő küzdelmeiben az elérkező választásoknál a győzelem babérát elnyerhessük s a győzelmet a kereszténység számára biztosíthassuk. Szóval diadalt arassunk azokkal szemben, kik ma *tivornyát ülnek* nemzeti létünk nagytemetője fölött.

A liberálisok, szabadkőmivesek, és *zsidóknak* hármass szövetsége nem ijeszt meg minket.

A választások közelednek, a vihar már-már kitörni készül, a liberális rablólovagok bukása biztos.

Megkondult már a halálharang, s bűnhődéstek közeleg.

Népek! itt az idő, *szervezkedjétek és fohászkodjatok Istenhez*.

Szentelek, Istvánok és Lászlók, legyetek közbenjáróink az Ur számolyánál, hogy a választásoknál kivívott győzelmünk babérával haladhassunk bátran és biztosan egy újabb ezredv felé.

Gyűlés Kapuvárott.

Vasárnap, augusztus hó 23-án nagy néppárti gyűlés tartott Kapuvárott, Sopronmegyében. A Rábaköz hithű, hazafias népe csoportosult e napon zászlónk alá. A gyűlés létrejött első sorban az eszterházai kerület lelkes papsága buzgalmának köszönhető. Különös elismerés illeti Németh János kapuvári plebánost, ki a jó ügy érdekében buzgón fáradozott. A győri egyházmegye püspöke, *Zalka* János, az összegyűlt néppártiakra áldását küldte.

A gyűlés délután három órakor kezdődött s ekkor már körülbelül 7—8 ezer választó szorongott a kapuvári főtéren felállított emelvény körül.

Képvisele voltak lelkészeik vezetése alatt a Rábaköz következő községei: Gartha, Vittnyéd, Osló, Vesz-kény, Baboth, Szárföld, Tamási, Kisfalud, Mihályi, Beled, Vica, Kecöl, Edve, Cirák, Győró, Dénesfa, Himod, Hövej, Páli, Szergény, Agyagos, Endréd, Süttör, Eszterháza, Széplak, Hegykő, Sarród, Fertő-Szent-Miklós, Hidegség, Csapod, Röjtök, Horpács, Völcséj, N.-Peresztég, Pinnye, Szécseny, Csorna, Tóth-Keresztur, Bogyoszló és Szany.

Ifju Zichy János gróf elnök a szónokokkal és Molnár János apáttal délután két órakor érkezett meg. Fogadására Kiss János szergényi esperessel és Németh János kapuvári plebánossal az élén kivonult az egész kerületi papság. Az érkező grótot és kíséretét Kiss János esperes üdvözölte, majd Dominkovich Mariska és Kovács Rózsika kisasszonyok csokrokkal lepték meg a grótot és a szónokokat.

Zichy János gróf köszönő szavai után a menet megindult. Kapuvár lelkes plebánosának vendégszerető házában a vidék világi urai üdvözölték a grótot és kíséretét, négy, festői ruhába öltözött hajdon pedig csokrokkal kedveskedett az érkezőknek.

A gyűlés.

Közvetlenül a plebánia-lak előtt volt felállítva a szónoki emelvény, mely körül szuronyos csendőrök kordona mögött szorongott a hallgatók nagy tömege, várva a gyűlés megkezdését.

Három órakor Zichy János gróf a hallgatóság eljenzése között az emelvényen megjelent. Vele voltak: Rakovszky István és Döry Miklós cs. és kir. kamarások, Bársony Ferenc földbirtokos, Molnár János apát, Prohászka Ottokár dr. theol. tanár, Németh János kapuvári lelkész stb.

A hatóságot Guary Béla főszolgabíró, Blaschek Vilmos szolgabíró és a rendelkezésükre álló 30 csendőr képviselte.

Zichy János gróf

üdvözölvén a megjelenteket, megnyitja a gyűlést. Köszönetét fejezte ki a szives fogadtatásért és azért, hogy a gyűlésen a választók ily tömegesen megjelentek.

Nem izgatni jöttünk, önök hittak bennünket és mi örömmel megjelentünk, hogy a néppárt elveit önök előtt is kifejthessük.

Oly egyházpolitikai törvények hozattak, melyek egyházunkat, vallásunkat sértik. Ezen törvények ellen küzdeni kötelesség. Tisztelettel hajlunk meg Károlyi Sándor gróf, e kerület képviselőjének nagyrabcsült személye előtt, mert ő is egyike volt azoknak, a kik minden elkövettek, hogy e törvények megalkotását megakadályozzák. De hát nem elég csak addig küzdeni e törvények ellen, míg azok javaslatok voltak. Sajnos, törvényekké váltak, és így követnünk kell azok megváltoztatását. Mert a mi ma rossz, az holnap is az. Mi tehát követeljük az egyházpolitikai törvények megváltoztatását. (Éljen! Követeljük!)

Foglalkozik ezután az üldözésekkel és támadásokkal, amiknek a néppárt ki van téve. Ecseteli a politikai és társadalmi erkölcsök mély sülyedését, amikor a néppárton kívül nincs párt, amely nyílt sisakkal küzdene. A viszonyok csak akkor lesznek egészségesek, ha a törvényhozás a nép akaratának képviselője és nem a félrevezetett nép akaratának képviselője lesz. Ezt az üdvös változást akarja a néppárt, amelyet Kapuvár választóinak figyelmébe ajánl.

Lelkes eljenzés köszöntötte a szónokot, a melynek csillapultával

Prohászka Ottokár dr.

tanár mondott hatásos beszédet az „Uj rend“-ről. Ahhoz a háromágu villához hasonlítja, amelylyel az ördögöt szokták ábrázolni. A nyele a liberálizmus. Első ága a felekezetiellenesség.

— Mi az? — kérdi Prohászka.

— *Semmi* — szól valaki közbe.

— Dehogy semmi! Hiszen ha az volna, nem volna baj, de nagyon is valami. A második ága a vilának a polgári házasság. Nem egyéb ez, mint megtámadása a házasság szentségének s a kálvinista házasságnak a katolikusokra erőszakolása. Már pedig 1848-ban kimondatott a vallásszabadság és a jogegyenlőség és mi néppártiak e vallásszabadság nevében a mi szentségi házasságunkat magunknak visszaköveteljük.

Szilágyi Dezső receptje szerint a polgári házasság elő fogja segíteni a zsidók beolvadását. Nohát, t. polgártársak! ebből a receptből egy becsületes zsidó se kér, hát mi se kérünk belőle. De igenis ajánljuk elneinknek azt az egyedüli hatásos receptet, amely Krisztusé és amely így szól: „Tanítsatok meg minden nemzeteket, megkeresztelvén őket az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek nevében.“

Majd a harmadik ágról, a polgári anyakönyvekről beszélt. A nép terhei ezek s a polgári házasságok tekintélyét ássák alá. A nép nem akarta őket, tehát nem kell neki, hanem kell neki olyan törvény, amely terhein könnyít. Ezt akarja a néppárt s a szónok tömörülésre hívja fel a választókat.

Éljen és kalaplengetés volt a hallgatóság köszönete a humoros fordulatokban, érvekben gazdag beszédért.

Rakovszky István

cs. és kir. kamarás lépett az emelvényre. Lelkes beszédében, a mely a hallgatóságra nagy hatással volt „A kisipar és közzgazdaság“ címmel a néppártnak gazdasági politikáját ismertette. Tarthatatlannak mondja a liberálizmus-teremtette mai helyzetet, igazságtalannak az adórendszert, elítéli a szabadversenyt és ostromozza azt a lelkiismeretlen spekulációt, a mely mesterségesen szállítja le a gabnaárakat s így erővel szegénységbe hajtja a gazdát s a népet. Kemény szavakkal, de joggal támadja a liberálizmust az egész vonalon, a mely védelmébe veszi a bőrzét, a bankot, azokat meg nem adóztatja, de annál nagyobb terheket rak a népre. Rámutat a vicinális-járványra, foglalkozik a Rába- és Rápeca szomorú jelenségeivel, erélyes hangon követeli az adószállítás, az olcsó hitelt, gazdasági egyesületeket, szóval mindazt, a mi a néppárt programja szerint a magyar nép fölségélyezésére s megmentésére a gazdasági téren szükséges.

„Mi mindazt, a mi a gazdák érdekeire programunkban van — fejezi be beszédjét — az ur Isten és a jó nép segítségével megvalósítani akarjuk, mert meg vagyunk győződve arról, hogy ez ország ezeréves fennállását csakis azért ünnepelhette, mert ezt a földet a magyar gazda vérével öntözte, testével fedte, kezével munkálta, szívével szerette s vele egész lényével összeforrt. Mi néppártiak nem fogjuk tovább nézni, hogy szoritják ki furfanggal, hátrányos intézkedésekkel a magyar népet elődeinek örökéből. Mi törvényes uton mindent el fogunk követni, hogy a káros törvényeket jobbakkal pótoljuk, oly jobb, újakat alkossunk, a melyek a gazda jólétét, megmaradását biztosítsák. Hogy az adózás terhét méltányosan viselje ennek az országnak minden lakója és ne legyenek kiváltságok, mert nem azért

szüntettük meg 48-ban a nemesi kiváltságokat, hogy most az idegeneknek és tőkepénznek juttassunk belőle.“

A beszéd végén megint lelkes éljen hangzott föl, a mely ismétlődött, a mikor az utolsó szónok,

Orbán János,

hatásos beszédben ecsetelte a liberálizmus által teremtett szomorú állapotokat, a néppárt programját fejtegette.

Majd Zichy elnök tartotta meg záróbeszédét, a melyben köszönetet szavaz a hatóság előzőeken sziveségeért és ritka, törvénytisztelő magatartásáért. Figyelmezteti a hallgatóságot az elvek mellett a kitartásra s a néppárt életésével bezárja a gyűlést.

Gyűlés után a nagyvendéglőben összejövetel volt, a melyen számos felköszöntő hangzott el a néppárt és vezéreinek győzelmére.

*

Zalka János győri püspökön kívül a „mosonmegyei néppárti kör“ a következő táviratot küldötte:

A mosonmegyei néppárti kör szíve mélyéből üdvözli a kapuvári gyűlésen megjelent elvtársakat.

„Minden órának szakaszd le virágát!“

Midőn az írónak e sokat jelentő szép mondását írom szerény munkám homlokára, talán nem csapok át tulásba, mert hát ki tagadhatja meg attól az igénytelen néptanítótól, ki az iskola poros falai közt éli át életét s ki a zajongó külvilággal szemben oly csekélynek látszó munkát teljesít, hogy az ő óráinak ne volnának virágai?

Ha a laikus benéz a tanító egyszerű világába, ha megfigyeli annak még egyszerűbbnek tetsző munkakörét, melyet úgy az egyházban, mint az iskolában teljesít; ha néha elnéz a népnevelés mezejére, ott bizony nem talál virágot. Pedig nem úgy van! Igen is vannak a tanító óráinak is virágai, melyek a tanító és tanítványok kölcsönös kötelmei pontos és hű teljesítésében nyilvánul s melyek mind a tanítóra, mind a gyermekre nézve ép oly örökbecsűek lehetnek, mint a nagy ur előtt a havasi rózsákból és a leggyönyörűbb nefelej-csekből font drága koszorú. Azok a koszorúk, melyeket a vén föld termékeiből mesterkéltén fon az emberi kéz: elhervadnak, mulandók, mint minden a föld ölén, de azok a koszorúk, melyeket a tanító saját tanítványainak összpontosított szép erényeiből fonhat magának, azok drágábbak minden gyöngynél, babérnál, mirtusznál, azok el nem hervadnak soha...

Az igazán hivatásának élő tanító szeme előtt lebegjen folyton azon magasztos ügynek szentsége, melynek élére őt rendelé a gondviselés, — legyen tiszta, önzetlen, magasztos, de tövises pályáján mindenek előtt legyen szent előtte kis tanítványai: az élővirágok lelki üdve és java; tegye meg mind azt, mit egy jó tanító-tól méltán elvárhat a közvélemény, úgy az ő óráinak bizonynyal viritanak virágai, oly virágok, melyek örökké élnek, miként maga az Isten.

A jó tanító tanóra előtt vallásos érzelmektől áthatva elmélkedik azon tantárgyakról, melyek az napra előírják, hogy azokat szeretett vallásunk szelleme mezében Krisztus Urunk az isteni tanítómester által kijelölt uton és módon adhassa élő iskolájában, így napról-napra szedheti szorgalma gyümölcsét, óráinak virágát.

Ámbár azt mondja némely tanfőru, hogy a tanító nem egyéb világító faklyánál, ki addig, míg másoknak világosságot áraszt; saját magát emészt fel.

Azonban ne riasszon el ez bennünket, mert általában igazság az, miszerint a tanítás nemes mesterségétől míg a laikus undorral fordul el, addig a jámbor tanítónak duzzad a keble szent hivatásától, a kötelességérzet kedélyugara tükröződik le arcáról akkor, midőn szeretve teljesített működésében kimerülve lelke elfáradhat.

Lelkesítse a tanítót a szive sugalta nemes hivatás érzetén kívül azon édes öntudat, hogy a jövő nemzedék sorsa az ő kezeibe van letéteményezve. Olyan bizalom ez, melylyel visszaélni nem lehet, nem szabad, noha igen terhes anyagi nehézségekkel kell megküzdenünk a tanítói rögzős pályán, melynek göröngyös talaja mégis oly illatos virágot terem, a melynek illatárja két hatalmas világot: földi — s földön tulit tehet boldoggá!

Ki az életét szereti, ne vesztegesse el az időt; ne tévessze szem elől, hogy az idő óráiból van összerakva az élet, melynek minden perce megtermi a keresett virágot, ha ügyesen kertészkedünk szeretett valásunk alapelvein a kitartás és szorgalom virágos kertjében.

Jól mondják, hogy a foglalkozás az élet fűszere. Vajjon mi édesíti meg jobban az életet, mint a tisztességes foglalkozás? Mi vidíthatja fel inkább a lehanggolt kedélyt, mi biztosíthat nekünk jólétet, megelégedést, megnyugvást kitartást, lelki és testi erőt más, mint az Isten nevében teljesített munka? Mit ér hát a régi jobb idők utáni sopánkodás?!

Nyitott könyv legyen előttünk: „Ugy dolgozzunk, mintha örökké élnénk; úgy imádkozzunk, mintha minden percben meghalnánk.“

A tohonya örökös unalomban él, míg a szorgalmas tevékeny ember sohasem panaszkodik, hogy unalmas neki az élet.

Tartsuk tehát elménkben — ha tanítók vagyunk is — a költő mondását: „Minden órának szakaszd le virágát.“!

Szmodics László Lajos

rk. kántortanító.

TÁRCA

János bácsi bekecse.

— Különös história. —

Irta: Gelsei Biró Zoltán.

A kis Vica belepóllalta szőke haját egy piros babos kendőbe és beszaladt a faluba a járásorvosért. Ijedt arccal, lihegve igyekezett tovább a föleserpesedett gyaloguton, pedig a tanyától vagy két óra járásnyira esik a falu.

Csakhamar maga mögött hagyta a fehérre meszelt csinos tanyai házat, lombos kertjével és az őt környező cselédházakkal együtt.

Az odvasderekü nyikorgó gémeskut mellett csavarodott ki a gyalogut az országútra.

A kut mögöl egy csinos barna legény bukkant elő. Összetalálkozott a leánnyal. Talán kereste is a találkozást.

— Jó reggelt gyöngyöm, galambom! Hová olyan szaporán, hé?

A leányka könnyekre fakadt.

— Jaj ne kérdezze Sándor! A János bácsit tegnap alighanem a guta ütötte meg. Ugy fekszik, mint egy darab fa. Se szól, se beszél, még jajgatni sem bír. Megyek a járásorvosért.

Csóti Sándor szeretett volna még valamit beszélni. De mikor azt a szőke Vicát maga előtt látta, sehogy se birt pörögni a nyelve. A leány se várta be, hogy mondjon valamit, hanem sietett az útjára. A szép karsu alak már igen messze libegett, mikor Sándor rávette magát, hogy másfelé is nézzen. Beballagott a tanyára.

Nem volt senki a háznál egy öreg asszonyon kívül. Az is a küszöbön ült és egy sárga dinya gerezdjeit majszolta. Mäskülönb en kenő és sirató asszony volt, hanem a jelenben azért jött, hogy a babonáságot kifüstölje.

Csóti Sándornak elmotyogott egy érthetetlen „adjon Isten“-t és beintve a szobába, tovább szopogatta a dinnye levét.

Az öreg János bácsi csakugyan úgy nézett ki mint a halott. Mozdulatlanul feküdt az ágyában, csak néha vonaglott egyet. Csóti Sándor négyszer is köszöntötte. Nem felelt.

A mint így mozdulatlanul feküdt, senki se hitte volna el, hogy ez az elalélt ember az öreg János bácsi lenne. Az üde piros arc viasz-sárgára vált, csak a fényes hófehér haj simult a jobbhalántékára régi módra.

Az öreg János bácsit a vármegye uraitól a faluzó koldusig mindenki ismerte. Hetven esztendő alatt nyolcvanezer forintnyi vagyont szerzett össze. Ezzel a nagy vagyonnal is csak úgy élt, mint hajdanában. Napnyugtával feküdt, hajnalban kelt, első volt, aki az ekeszarvát megfogta. Az eresz alul be nem hajtotta se hó, se csikorgó fagy, se nyári viharok. Mióta magára emlékezett, még nem aludt szobába. Egy bekecset vett legény korában, az volt a takarója hetven esztendőn át. Már a negyedik báránybélés volt szakadófélben belevarrva. Magán a bekecsen több volt a folt, mint az eredeti bőr. Az utolsó foltokat a Vica unokája varrta rá. Az volt öregségében a gondozója.

Világért se vett volna ujat, hitte, hogy kitarthat haláláig. Akárhányszor mondogatta Vicának, hogy ha majd valamikor a szobába kívánczik, akkor mindjárt méressen is az asztalossal koporsót. Vas volt az egészsége, soha se szorult doktorra. Ha az ilyen ember egyszer ágyba dül, az ugyan nem szánt többet. A makacs heptikás sokkal többet ki bír, mint az ilyen egészséges ember.

Kilencven esztendeig birta ki az eresz alatt. Egy reggel a jobb markával a levegőbe kapott, a jobb sarkán olyat perdült mint a csiga és azzal földre zuhant. Hiába jajgatott a Vica fölötte, elhalóan intett:

— Vitess az ágyba! Menj az asztalozhoz és . . .

Többet nem szólt két huszonnégy óra alatt. A kis Vicája ágyba vitette, borogatta, költögette, mindhiába. Azután sem ment az asztalozhoz, hanem az orvoshoz.

Egy pillanat alatt elterjedt a hír, hogy a „bekecsez János“ meghalt. Az öreg bekecsről adták rá ezt a megkülömböztető nevet.

Mire az orvos kijött a tanyára, a kenő asszony már működésbe vette szereit. Gyürte foltos zsebkendőjét és olyan jajgatást vitt véghez, hogy a süketet is fölháborította volna. A dinnyehaját azonban időnkint mégis csak szopogatta. Az öreg János bácsinak Csóti Sándor fogta le a szemét, mikor kiadta lelkét. . .

*

Kijött a falu apraja nagyja. Ahol eleven rokon volt a környéken, az mind fölkereste a „felejthetetlen drága“ János bácsit. Életében feléje se mentek, mert nem igen nyitotta meg a bugyellárisát. Hanem a pénzszag most összehordta valamennyit. . .

Ezekben a szomorú pillanatokban megérlelődött Csóti Sándorban egy gondolat. Félre hívta Vicát és így szólt hozzá:

— Árva vagy galambom! Szép vagy, jó vagy. Bennem sincs valami kivetni való. Van annyi vagyonom, hogy megélünk belőle. Szeretlek, mi tagadás benne, légy a — feleségem!

A leánynak se kellett több, ráhajtotta szőke fejét a legény keblére és evvel mindent megmondott. . .

A rokonok osztogatták a földeket javában. Vicára is maradt volna valami. Még ott a koporsó fölött sutogták, hogy ezért a kis valamiért törte magát a Sándor. Kellene is másképp a jómódu legénynek ez a vézna leány. Hiszen csunya is, a száját félrehuzza. No majd megbánja. . .!

Hanem a sok jó rokon önzetlen számítását más napon keresztül huzta a község. János bácsi még életében eladta birtokait a községnek. Ugy egyezett meg, hogy halála után vegyék el tőle. Az öreg János bácsi tele volt adóssággal. Eljött a végrehajtó, lefoglalta a butorokat adó fejében. Az ódon szekrényben egy fakóiratot találtak. Végredelet volt. Az öreg bekecsről rendelkezett benne János bácsi.

Meghagyta, hogy az öreg bekecs bélésestől együtt legyen a Vicáé, ha más senkinek se kellenék a közeli rokonságból.

A rokonság el volt hülve. Hallani se akart a rongyos bekecsről. Szidta a „fukar“ öreget és gunyolta a leányt.

— No drága lelkem! Nesze fáradsági díj, amiért úgy gondját viselted. Hihihih! Azután vigyázz ám, el ne pazarold egyszerre azt a drága örökséget. Vidd lelked a Sándorhoz hozományak. . .

— Persze persze! rikácsolt közbe az öreg sirató asszony, aki szinte számított egy kis butor apróságra, majd bolond lesz a Csóti Sándor egy ilyen koldust magához veni. Kiverné az apja a világból is. Jó lesz ha megfogadnak szép bekecsez Vicám szolgálónak, hihihih! — nevetett bántó hangon és kapargatta tovább a dinnyegörözdöt, hogy „veszett fejszének“ legalább „nyele“ akadjon.

Vica befogta füleit, megragadta a bekecset, gyöngéden szívéhez szoritotta s elhatározta, hogy most megy a nagy világba.

Ugy szaladt a gyaloguton végig mint az üldözött özike. Vitte magával az örökséget.

A jó rokonok kiszaladtak csodájára, úgy kacagtak utána.

A gémes kútnál elkapta Sándor.

— Eresszen kigyelmed, koldus vagyok én!

— Hátha milliószor koldusabb volnál eresztenélek e?

— Hát szeret engem kigyelmed?

— Verjen meg az Isten, ha valaha elhagylak!

— Nem igaz, nem igaz! Hisz csak ez a hozományom!

Elkapta a legény a lánykát. Hiszen kincset ért neki a dolgos jó leány. Azután olyan szépnek találta mint az angyalt. A szüléi duzzogtak egy kicsikét, hanem aztán beleegyeztek. . . .

Megtartották a lakodalmat. Berendeztek két szobát a fiatal párnak. Még kis cicuska és kutya is hengerődztek a padlón.

A kis kutya meg a kis macska egy szép napon neki estek az öreg bekecsnek. Ott függött a falon, kifelé fordítva. A macska bele vágta körmeit a bélésbe, a kutya meg kiférelte a régi cérnavarrást. Egyszer végig repedt a bélés s kigurult hatvan darab, szépen laposra hajtogatott kék ezres belőle. . . .

Három atyafit menten megütött a guta ennek halatára.

HIREK

Erzsébet királyné adománya. A királyné ő felsége magánpénztárából 800 forintot küldött a belügyminiszterhez, a hozzája segélyért folyamodott budapesti szegények számára. A miniszter a pénzt kiosztás végett a főkapitánynak küldte.

Szentlélek kegyelme. Barkács Imre ev. ref. vallásu iparos e hó 15-én Székesfejérvárott visszatért az egyedül üdvözítő római katolikus egyház kebelébe. A hitvallást Látics György káplán kezeibe tette le. — Lovászpatonán özv. Polcer Jánosné Szele Julia 35 éves lutheránus nő e hó 20-án tette le a katolikus hitvallást Miróc Antal ottani káplán kezeibe.

A Szent Jobb kitétele. Augusztus 20-ika óta a Szent Jobbot naponta kitétték a budai Szent-Zsigmond kápolnában, hol Vézinger Károly apát a Szent Jobb örege-

geli nyolc és tíz óraker szent misét mondott. A hívek tömegesen járultak a szent ereklye elé, mely a mai napig — augusztus 26-áig — lesz kitéve.

Kártya-szenvedély. Szabadkán, e hó 17-én Held Mihály földbirtokos agyonlőtte magát. A kártya űzte a halálba. Még néhány év előtt Széphegy egyik leggazdagabb földbirtokosa volt. Saját, tekintélyes vagyonához járult még fiatal nejének 40.000 frtnyi hozománya. Mind e vagyont az utolsó fillérig elnyelte a kártya. E hó 17-én árverelték el utolsó birtokát, egy pompás szőlőt. Közvetlenül ezután a szerencsétlen ember föbe lőtte magát.

Jótekonyság. Lugoson Munteán Miklós külön életű lakos évek óta úgy élt, mintha alig volna valamije. A napokban aztán, mikor meghalt, kitént, hogy nem volt oly szegény, mint amilyennek látszott, mert a gör. kath. hitközségnek 85.000 frtot hagyott azon kikötéssel, hogy neje élte hosszág 40.000 forintnak megfelelő jövedelmét kapja.

A sarkadi jegyző. Sarkadon minap nagy feltűnést keltett Lestyán Károly községi jegyző letartóztatása, kőről kiderítették, hogy cimborált a vidék lókötőivel s ezek számára a lopott lovakról hamis járlatokat állított ki. A notárius ily módon tizennégy lopott csikón segített tudni. A szerencsétlen iránt különben általános a részvét, mert nős és három gyermek atyja s bűnre tévedését is abból magyarázzák, hogy csekély fizetéséből családját nem volt képes eltartani.

Elpusztult község. A csanádmezei Kis-Iratos községet a legutóbbi jégzivatar teljesen elpusztította. A galambtojásnagyságu jég nemcsak szedéshez teljesen érett gyönyörű dohánytermést tette tönkre, hanem a házak ablakait is bevverte s a tetőket megrongálta. A községnek és a szomszédos Jakabffy-pusztának kára százezer forintnál többre megy. Jég ellen biztosítva egyáltalán semmi se volt.

Halál a szószéken. Tóth Ferenc deregnyői református lelkész mult vasárnap a hívek előtt éppen beszédhez fogott, ezeket mondván: „Legyen meg mindenben az Ur szent akarata.“ A hívek ezután hiába vártak, nem jött több szó agg pásztoruk ajkára. Arca halovány lett, aztán lerogyva a szószék párkányára, meghalt hitvatása teljesítése közben. Tóth Ferenc 74 évet élt.

László főherceg utcája. Az aradmezei Erdőhegy község polgársága elhatározta, hogy a község főutcáját az oly korán elhunyt László főherceg emlékezetére László főherceg nevével nevezi el. Erről értesítették József főherceget, a kinek nevében Alesuthról Libits Adolf jószágkormányzó köszönte meg a derék község szép megemlékezését, mely — mint a levél mondja — igazán jól esett a fenség atyai szívének.

Halálba lökött katona. Szolnokról írják, hogy a napokban a szabad úszásból próbát tartottak a katonák. Egy tápiószelei közlegény, Tóth József, mivel nem bizott ügyességében, sehogy se mert a szabad Tiszába ugrani. Erre az egyik előjárója a vízbe lökte. A legény oda-vezett a hullámokban.

Gyilkos paripa. Szerencsétlen véget ért Nagybecskereken egy Tammeldinger Lőrinc nevű lovászlegény. A fiut kiküldték a vásártérre, hogy tanítsa be az egyik háttas lovat, mert egy kissé még vad. Tanítás közben a ló egyik lába bele akadt egy gödörbe, melyet a vásáros nép csinált a sátrak felállításával s a mint megakadt, azonnal föl is bukott maga alá temetve lovasát, a ki nem tudta a lábát kiszabadítani a kengyelből. A ló háromszor végighempergett a földön, mindannyiszor Tammeldinger testén keresztül s végre fölállt, de oly szerencsétlenül, hogy patájával kiütötte a lovász

egyik szemét és behorpasztotta a koponyáját. Haldokolva vitték el a szerencsétlenség helyéről.

A „Magyar Néplap“ elkobzói. Az ebéd jegyző-anyakönyvvezető e hó 21-én, két esküdt, törvénybíró és kisbíró kíséretében, sorra járta Ebeden a házakat, mindenütt keresve a „Magyar Néplap“ példányait. Eljutott az ottani katolikus kör helyiségeibe is és ott hallatlan erőszakoskodás után elkobzandó „Magyar Néplap“ után kutatott, de eredménytelenül. Erre avval a felkiáltással távozott, hogy majd becsukja ő ezt a pápista-kört. A kör tagjai felháborodtak a farmatringos ur erőszakos eljárásán és hivatalos hatalommal való visszaélés címén feljelentették őt az esztergommezei alispánnál. Vajjon megkapják-e a jogos elégtételt?!

Gróf Szécsen Antal halála. Ausee-ből jelenti egy rövid távirat, hogy gróf Szécsen Antal udvari főmarsall, valóságos belső titkos tanácsos, a főrendiház örökös tagja, ki a nyarat ott töltötte, szívszélhűdés következtében e hó 23-án meghalt. Gróf Szécsen Antal Budán született 1819. október hó 17-én s így most töltötte volna be 77-ik életévét. 1843. óta az országgyűléseken mint a főrendiház tagja vett részt, 1860—1861. években tárcanélküli miniszter, 1885-ben pedig udvari főmarsallá nevezte ki a király kegye. A magyar tudományos akadémia igazgatósági és tiszteletbeli, a Kisfaludy-társaság rendes tagja s a magyar történelmi társulat elnöke volt. Neki köszönhető, hogy Károly Lajos és több főherceg tagul belépett a magyar történelmi társulatba s ezen társulatot bőkezűen támogatták közmívelődési és tudományos törekvéseiben. Gr. Szécsen Antal nagyobb szabású irodalmi működést is fejtett ki, írt számos politikai cikket, irodalmi és történelmi tanulmányt. Az elhunyt vitéze volt az arany gypjas-rendnek is.

Gróf Szécsen Antal az udvar közelében keresett működési tért magának. Még élénk emlékezetben van az a ténye, hogy lemondott a magyar tudományos akadémia tiszteletbeli tagságáról és a magyar történelmi társulat elnökségéről, azért, mert ezek a társulatok részt vettek Kossuth Lajos temetésén. Legutóbb egyike volt az egyházpolitikai ellenzék legtevékenyebb tagjainak s agg kora se gátolta meg abban, hogy a főrendiházi tárgyalások alkalmával az egyházpolitikai javaslatok majd mindegyikéhez hozzászólt. — Halála általános részvételt kelt.

A zsidók által eltorzított magyar címer. A nagy-kaposi zsidó hitközség f. hó 18-án a király születésnapjának évfordulóján zsinagógájára nemzetiszínű lobogót tűzött ki ugyan, de címerét eltorzította. Így a címer belsejében a hármast hegy középsőjén a hármast kereszt helyett egy egyenes kard, a koronán a szokásos kereszt helyett egy egyenesen álló bunkó, míg a korona középpontján a szentet ábrázoló kép helyett valami sárkányforma ákum-bákum diszeleg. A főszolgabíró, tekintettel az 1848. XXI. t.-c., illetve az ezen t.-c. pontos betartását elrendelő 88,155—I/895. számú belügyminiszteri rendelet intézkedésére, a lobogót elkoboztatta s a megtorló intézkedést elrendelte. Így újságolják ezt minden megjegyzés nélkül szóról szóra a zsidó újságok. Ehhez a zsidó pimaszsághoz nekünk csak az a megjegyzésünk, hogy egy ilyen hasonló módon megcsontított címer már régóta, egész a mai napig, nyíltan látható Budapesten, egy királyi utcai zsidó bolt kirakatában. Figyelmeztettük is rá többször az ügyészséget, de hát a katholicusok folytonos üldözésével úgy el van foglalva, hogy a meggyalázott magyar címer védelmére kelni nincs ideje. Ezt a szertelen pimaszságot sem teremtette meg más, mint a mi kormányunkat lelkesítő zsidó recepció.

Uj kath. egyesület. A török-bálinti „Szent Ignác” római katolikus egyesület alapszabályait a m. kir. belügyminisztérium, f. évi 61.249 sz. alatt, a bemutatási záradékkal ellátta.

Katolikus hitoktatókongresszusa. Augusztus 22-én, szombaton folytatták a fővárosban összegyűlt katolikus hitoktatók tanácskozásait. Pokorny Emánuel javaslata, mely a középiskolai vallásitanítás rendszeréről szólt, nagy vitákat szült. A javaslatot némi módosítással elfogadták, de a magas püspöki karhoz felterjesztik a különvéleményt is. Végh Kálmán Egerből javaslatot terjesztett elé az alsó és felső gimnázium hittanításának külön-külön való befejezettségéről. Szentkirályi Zsigmond kassai hitoktató a hittanítás könyvei tárgyában indítványozta, hogy csak oly tankönyveket legyen szabad használni, a melyeknek terjedelme a tanidőnek teljesen megfelelő. Indítványát a kongresszus elfogadta.

Bécsy Márton kaposvári hitoktató indítványára fölkéri a püspöki kart, hogy a középiskolai hittanári tervhez, a vallásgyakorlatokhoz adjon ki utasítást s az utasítás megtartásának ellenőrzésére minden egyházmegyébe püspöki biztosokat és egy főbiztost nevezzenek ki. Komarik István kalocsai hitoktatónak az az indítványa, hogy az új Magyarország ifjúsága számára a középiskolákban, a Mária tisztelet fejlesztése céljából, szervezzenek Mária-társulatokat, a minők az előtt bőviben voltak. Az indítványokat elfogadták. Végül Kalocsay Alán indítványára, szemben Végh Kálmán pótló indítványával, kimondták a magyar kath. hittanárak országos egyesületének megalakulását s a szervezés munkájára kiküldték a következő bizottságot: Elnök Pokorny Emánuel, bizottsági tagok: Kalocsay Alán, Glatz József, Veresváry Ernő, Kurbel János dr., Kucséra József, Máty dr., Roskovits Emánuel, Batjhay Péter, Békefy Remig dr. Még a végrehajtó bizottságot alakították meg. Ennek elnöke Bognár István dr. lett.

A gyűlés végén köszönetet szavaztak az elnöknek fáradozásaiért és az elnök a gyűlést 3 órakor berekesztette.

Zarándokutazás Lourdesbe. A legutóbbi években, úgy tavaly is, több száz főre menő társaság zarándokolt a lourdesi kegyhelyre, részint, hogy gyógyulást keressenek, részint, hogy tanui legyenek e szent hely csodás hatásának.

Múlt évben tízezer főre menő zarándok volt tanuja azon csodás jelenetnek, a midőn egy francia leányzó-aki évek hosszú során világtalanságra volt kárhóztatva, s kit szülei a világ leghíresebb orvosai által hiába kezeltettek, mintegy Isten sugallatára, felkereste a lourdesi kegyhelyet, hol az ezekre menő zarándoklók között a szent vizet használva a Mindenható könyörületéhez imádkozott, a ki őt is hallgatta, mert a csodáhatású lourdesi szent víznek 4 napi használata után a leányzó mintegy tízezer zarándok előtt imádság közben egyszerre visszanyerte szemé világát. Szemtanui voltak ezen jelenetnek továbbá a leghíresebb francia orvosok is, a kik szintén eltelve a Mindenható csodatevő könyörületességétől, a zarándokokkal együtt dicsérték az Ur szent nevét.

Ezekhez hasonló csodagyógyulásnak és enyhülésnek voltak a zarándoklók tanui, a melyek szintén megannyian bizonyítják a kegyhely szent voltát és csodás hatalmát.

Ez idén a zarándoklat rendező-bizottsága gondoskodott úgy a teljesen kényelmes utazásról, mint pedig kivitte illetékes helyen azt, hogy olcsón utazhassék mindenki, a mi bár nagy nehézséggel járt, de a kegyes cél elérésére elég jutalom a rendezőségnek, a mely a

szegényebb sorsu zarándokoknak azon kedvezményt is nyújtja, hogy 15—20 embernek egyszerre való jelentkezése esetére a részvételi árakat, vagyis a menetdíjakat, a melyek a tavalyhoz képest tetemesen olcsóbbak, fejenként még további 5 frttal szállítja le. Teszi pedig ezt azért, mert reméli, hogy ezáltal kétszer annyian fognak jelentkezni mint tavaly.

Meneterv.

Indulás Budapestről f. évi szeptember hó 25-én reggel a központi pályaudvarról, azonban a gyülekezés egy később meghatározandó helyen lesz, a honnét az ország egyik főpapja, mint a zarándoklat védnöke, Istentiszteletet tartván, a pályaudvarhoz vezeti a zarándokokat. Innen indulás külön vonaton: Székesfehérvár-Nagykanizsa-Pragerhof-Cormons-Udine-Velence-Verona-Milano-Genova-San-Remo-Nizza-Toulon-Marseille-és Tarbes érintésével, Lourdesbe, mely utóbbi helyen a zarándokok 5 napig tartózkodnak s jelen lesznek az október 2-iki ünnepi misén tizenöt-huszezer zarándok részvétele mellett, a visszautazás ugyanazon a vonalon történik.

Az utazás költségei.:

I. oszt. 240 forint.

II. „ 180 „

III. „ 105 „

Ezen árban befoglaltatik:

1. Egy megfelelő szabadjegy Budapestre és vissza azon vidéki csatlakozóknak, a kik nem laknak a különvonat által érintendő Székesfehérvár és Nagy-Kanizsa közelében, mert ezek az uton csatlakoznak.

2. Elszállásolása az egy nappal korábban érkező zarándokoknak Budapesten; azonban az ide érkezési idő pontosan bejelentendő.

3. A vasuti menetjegy Lourdesba és vissza.

4. Szabad podgyász.

5. Elszállásolás, étkezés, kiszolgálás és kocsis, szóval teljes ellátás, úgy odamenet, mint visszajövet.

6. Öt napi ellátás Lourdesban, megállás a következő helyeken van:

a) Milanóban 1 nap menet, 1 nap jövet.

b) Nizzában 1 „ „ 1 „ „

c) Marseilleben 1 „ „ 1 „ „

d) Lourdesban 5 nap.

e) Velencében 1 nap visszajövet.

Tudnivalók.

1. Utlevél senkinek sem szükséges.

2. Podgyász lehetőleg 1 utitáskában viendő és valami jellel látandó el.

3. Nyelvismeret szükségtelen, mert elegendő tolmács fogja a zarándokokat kísérni.

Minden utas a tisztelendő dr. Puri Iván papnővelde prefektus által irt uti könyvvel lesz ellátva, amelyben az egész utazás és a látni valók le vannak írva.

Aki tehát ezen társas zarándokutazásban részt óhajt venni, sziveskedjék ebbeli szándékát 1896. évi augusztus hó 31-ig 50 frtnyi előleg beküldése mellett a zarándoklat főrendezőjével B. Beszedits Iván ural (Budapest, Calvintér 4. I. emelet 7.) tudatni.

Jelentkezéseket közvetít továbbá:

a „Herkó Páter” kiadóhivatala, Zsibárus-utca 7. szám és az „Alkotmány” szerkesztősége (Budapest Mária-utca 11.) felvilágosításokat azonban kizárólag B. Beszedits Iván ur nyújt.

A csoportos jelentkezésnél az előleg egyszerre küldendő be, hogy ez által az illető csoport az 5 frtos személyenkénti kedvezményt elnyerhesse.

A rendezőség.

Tűzvész Aradon. Pénteken délután, az aradi új temető szomszédságában tűz ütött ki, mely alkalommal több kisgazdának egész évi termése égett hamuvá. Estére már harmincyole gazda kazlakba gyűjtött gabonája pusztult el. A szegény emberek kétségbeesése leírhatatlan volt. Sokat közülük alig lehetett visszatartani attól, hogy a tüztengerbe ne vesse magát. Még e tüzet el se oltotték, mikor a város más részén is kiütött a veszedelem. Itt is gabona égett s a szent-páli és Leopold-féle tanyák termése hamvadt el. Azt hiszik, hogy gyújtogató, gonosz kezek okozták annyi szegény ember kárát.

Játékbarlang Budapesten. A magyar fővárosban egy francia társaság játékbarlangot létesített a könnyelmű játékosok kifosztására és az öngyilkosok szaporítására. A bank a „Konstantinápoly” elnevezésű mulatóhelyen ütötte fel nemrég tanyáját és estenkint folytatta lelketlen munkáját. Szerencsére a rendőrség kipuhította a játékbarlang helyét és vezető embereit és mult héten szétbontotta a bandát, mely arra hivatkozott, hogy *miniszteri engedély* alapján játszik. Az engedélyt azonban nem tudta senki felmutatni — amint nem is hiszszük, hogy ilyesmi miniszteri cégér alatt történjék — s így eleje vétetett minden nagyobb bajnak.

MI UJSÁG A NAGYVILÁGBAN

Ausztria. Bécsben egy Halasy nevű kapitány halt meg a napokban, ki végrendeletileg tizezer forintot hagyományozott a magyar tudományos akadémiának. Érdekes, hogy a hagyatékot leltározó bizottság kereste a pénzszekrényt, de nem találta, míg végre egy konyhaszekrényben nagy pénzes ládára bukkantak, de kulcsa nem volt. Felfeszítették és bent ismét zárt pénzesládára akadtak. Felfeszítették ezt is és újból csak zárt kasszát találtak, míg végre a negyedik ládában a pénzt megtalálták.

A trienti szabadkőműves-ellenes kongresszus elnöke már megérkezett Rómából Trientbe, hogy megtegye a szükséges előkészületeket a kongresszus megtartására nézve, mely szeptember hó 25-én veszi kezdetét.

Németország. A bajor hadügyminiszter rendeletet bocsátott ki, melyben felszólítja a tényleges szolgálatból kikerülő katonákat, hogy szükségleteiket a civil életben keresztény üzletekben, nem pedig zsidó lebujszókban szerezzék be.

Franciaország. A francia kormány, melyet tudvalevőleg a szabadkőművesek befolyásolnak, elszomorító harcot vív a katolikus egyház ellen. Ártatlan árvákat foszt meg a biztos jövőtől, csak azért, mert eme árvaházakat szerzetesek vezetik és tartják fenn a könyörületesség filléreiből. Legutóbb elárvereztette a puyi árvaházat, mert a szerzetesek nem voltak képesek megfizetni a rájuk rótt aránytalanul nagy pót-adót. Az államkincstárnak 7800 frank követelése volt pótadó címén, de csak 100 frankot tudott behajtani az árverés útján. A szegény árvák a nélkülözésnek lettek volna kitéve,

ha irgalmas szívek az árvaházat vissza nem vásárolják a szerzetnek.

Olaszország. Egy olasz lap most arról ír, hogy Crispi volt miniszterelnök megbuktatása Viktor Emánuel trónörökös műve. Az aduai vesztett csata után ugyanis a trónörökös térdelőllva kérte atyját, hogy ne kösse továbbra is a haza sorsát Crispi személyéhez. Másnap Crispi már megkapta fölmentését.

Spanyolország. A legutóbbi napokban összeesküvést fedeztek fel a Filippina szigeteken, melynek célja a szigeteknek Spanyolországtól való függetlenítése lett volna. Eddig huszonegy embert tartóztattak le ez ügyben.

Oroszország. A vatikán és Oroszország közötti viszony idővel mégis csak megjavul, mint azt monsignore Tarnessi-nek szent-pétervári küldetéséről szóló jelentéséből következtetni lehet. A jelentés szerint az új cár összes katolikus vallásu alattvalóinak teljes lelkiismereti- és vallásszabadságot óhajt biztosítani. II. Miklós cár, valamint Lobanoff hereceg a legőszintébb tisztelettel és elismeréssel adóznak a Szentatyának. Végleges megállapodásokról ugyan még nem szól a jelentés, azonban alapos reménység van rá, hogy a függőben levő kérdések az egyház felfogásának megfelelőleg fognak megoldatni.

Szerbia. Belgrádi lapok botrányos híreket közölnek Milán király szerepléséről. Azt mondják, hogy Milán intézi most Szerbia politikáját, sőt nagyratörő tervei vannak ismét, a melyeknek indító okai azonban nem a közérdekben, hanem Milán személyes ügyeiben rejlik. Az exkirály állítólag nemrég egy tengeri fürdőben ismét sokat vesztett, de pénze nem lévén, szorultságában egy ismert hölgyhöz fordult, a kitől megkapta a kívánt összeget, de becsületszavát kellett adnia, hogy a kölcsönt vagy a szerb állam, vagy pedig maga Sándor király fogja megfizetni. Miután ez esetben a szerb uralkodóház becsülete forgott kockán, Sándor király kifizette atyja kártyaadósságát azzal a megjegyzéssel, hogy többé egy batkát se fizet érte. És hogyan hálálta meg Milán fiának nemesszivűségét? kérdik a lapok. Milán volt király uton-utfélen meséli, hogy fia nem képes Szerbiát kormányozni, mivel még nagyon fiatal, tapasztalatlan és fejletlen; továbbá Milán egész nyíltan bevallja, hogy a szerb tisztikarban levő régi párthivei segítségével ismét el akarja foglalni a szerb trónt, hogy Szerbiában a rendet helyre állítsa és hogy a radikálisokat észretérítse. Mind ezekről a dolgokról annak idején Bécsben is jelentést tettek és most már csak Milán és párthiveitől függ, hogy mikor lesz Szerbiában trónváltás, esetleg polgárháború.

Kréta-sziget. A konstantinápolyi politikai körekből most arra a meggyőződésre jutottak, hogy a török kormány a nagy hatalmak segítségével nélkül nem adhatja meg a krétai kérdést. Az általános felkelés újabb kitörésétől tart mindenki. A szultán hajlandó volna engedelményeket tenni s erre nézve a hatalmak készek a közbenjárásra. A sürgős pénzügyi kérdések szabályozása képezi Krétában a legfőbb tennivalót.

KÖNYVES-POLC.

Az alábbi jó könyvekre föl hívjuk olvasóink becses figyelmét.

1. **A szent mise a világ legnagyobb kincse.** *Elmélkedés és imakönyv.* Németből átdolgozta dr. Komlóssy Ferenc kanonok, egyházmegyei főtanfelügyelő. Ára csinos kötésben 1 frt.

2. **Hajadonok könyve.** *Tanácsadó vezérkönyv ifjú lányok számára.* Irta Csiklay Lajos a „Magyar Állam” belső munkatársa. Ára diszesen kötve 2 frt.

3. **A katolikus vallás terjesztése a protestantizmus után.** *Történelmi és statisztikai tanulmány.* Irta Sziklay János. Ára 50 kr.

4. **A cserepesi kastély.** *Igen érdekfeszítő regény.* Irta Sziklay János. Ára piros vászonkötésben 1 frt.

5. **Verőfény.** *Tárcák,* Irta Égely Mihály, a „Magyar Állam” belső munkatársa. Ára 1 frt.

Mind e könyveket t. olvasóink szíves pártfogásába ajánljuk.

Megrendelést e címen kérünk: „Magyar Néplap” szerkesztőségének. Budapest, VIII., Práter-utca 44 sz.

A megrendelések gyorsan és pontosan intéztetnek el.

H u m o r.

Cigány észjárás.

Fiatal more: Azt prédikálta a pap, hogy ha jól viseljük magunkat, akkor a menyországba fogunk jutni. — Öreg more: Bibast! mit érsz velem, a cigány ott is csak a kertek alatt fog lakni.

Nines neve.

Utas: Hogy hívják a földesuratokat?

Cigány: Nines annak igazi neve uram, az apja valami Pál lehetett, mert őtet úgy hívják, hogy Pálfi.

A baka-iskolából.

Káplár: Közlegény Dobos, mondja meg, mi az a komisz kenyér? — Dobos: Komisz kenyér az, akit a katona megeszik és jól lakik vele. — Káplár: Gyönyörű magyarázat. Hát akkor mi a kolbász? — Dobos: Kolbász az, akit ha megeszik az ember, nem lakik jól, hanem még többet kíván.

A lustaság netovábbja.

Grófné (a komornához): Rettenetesen unom magamat. Lina, ásitson helyettem!

A papucshős.

— Igaz-e, hogy te nagy papucshős vagy?

— Hazudik, aki mondja. Feleségem ugyan tálat, széket, poharat vagdos néha felém, de én mindent fel se veszem.

Hát akkor...

Kövér ur: Hallja pincér, van-e maguknál jó enivaló?

Sovány pincér: Ah kérem alássan, amennyi csak tetszik.

Kövér ur: Ugyan az Isten áldja meg, hát akkor mért nem eszik?!

Színház és művészet.

Színházak e heti műsora. *A m. kir. operaház műsora:* Szerdán: *A walkür.* — Csütörtökön: *Jó éjt Pantalon ur! Naila.* — Pénteken: *Siegfried.* — Szombaton: *A korrigan.* *Az ércember.* — Vasárnap: *Az istenek alkonya.*

A nemzeti színház műsora: Szerdán: *A proletárok.* — Csütörtökön: *A dolovai nábob leánya.* — Pénteken: *Rejtett boldogság.* — Szombaton: *A jó barátok.* — Vasárnap: *A kis szórakozott.*

A népszínház műsora: Szerdán, csütörtökön, pénteken, szombaton, vasárnap, szóval az egész héten mindennap: 1000 év.

A vígszínház műsora. Szerdán: *Béni bácsi.* Csütörtökön: *Éljen a kisiparos.* Pénteken: *Béni bácsi.* Szombaton: *A helyettes.* Vasárnap: *Béni bácsi.*

Az 1000 év jubileuma. Az 1000 év, Verő György alkalmi látványos színműve, melyet a népszínházi bizottság megbízásából a millennium ünnepére írt, kedden, f. hó 25-én érte meg századik előadását. Ez előadásban nagybárra ugyanazok játszottak, akik az első előadásban résztvettek. Az „1000 év” 1896. április 17-én került bemutatásra és így négy hónap alatt érte el a 100-ik előadást.

Egy színész jubileuma. *Tukorai Lóránd* most ünnepeli színészkedésének 25-ik évfordulóját. Az ó-budai színpadon hétfőn *Tukorai* mint *Mravcsák* lépett föl a „*Tolonc*”-ban és ez alkalomból a nemzeti színház igazgatósága különös engedelmeiből ugyanott *Jászai Mari*, *Szacsvay Imre*, *Császár Imre* és *Gyenes László* nemzeti színházi tagok is föl léptek.

Hírek a nemzeti színházról. *Beaumarchais*: „*Figaro házassága*” c. vígjátékát szeptember hó 4-én adják elő részben új szereposztással. A jövő hó 6-ikán, vasárnap, Shakespeare „*Szentivánéji álom*” c. vígjátéka kerül színre. A legközelebbi újdonság *Jules Lemaitre* „*L'age difficile*” c. 3 fölvonásos vígjátéka lesz, amely magyarul „*A nagybácsi*” címmel kerül színre. A darabot, melyet *Mihály József* fordított, szeptember 25-én adják először a főszerepekben *Ujházi*, *Vizvári*, *Mihályfi*, *Hetényi*, *Sz. Prielle Kornélia*. Cs. *Alszei Irma* és *Nagy Ibolykával*. — *Gabányi* „*Sámuel király*” c. történelmi drámája október hó első hetében kerül színre. A címszerepet *Szacsvay Imre* fogja játszani.

Kiadói üzenet.

Tisztelettel kérjük t. előfizetőinket, az elkönnyítés megkönnyítése céljából, szíveskedjenek címszalagjuk számát szelvényeikre feljegyezni.

Azon t. előfizetőink pedig, kik csak az első évnegyedet fizették, sőt vannak kik éppen semmi fizetést se teljesítettek, hátralékukat egyenlítsék ki, mert ellenesetben kénytelenek leszünk a lapot beszünetni.

Közgazdaság.

Mezőgazdasági állapotunk.

— Hivatalos jelentés nyomán. —

Röviden összegezve, a földművelésügyi miniszterhez augusztus 15-én, a mezőgazdasági állapotról a következő jelentés érkezett be:

A minő kedvezően indult a nyár, olyan kedvezőtlenre változott július és főképp augusztus havában. Hazánkban, és egész Európában óriási viharok dúltak, melyek a növényzetre hátrányos hatást gyakoroltak. Emberemlékezet óta át nem élt, rettenetes orkán kavarta fel a levegőt s pusztított körülbelül 30 vármegyén keresztül. A lefolyt 14 nap alatt csaknem nagyobb pusztítás érte az ország körülbelül egyharmadrésznyi területét, mint az egész év alatt. Szerencsére már ez időtájt sok helyen elcsépeltek a gabonát és így csupán az a része szenvedett a gabonának, amelyet az orkán a földeken talált. A kapásnövények is sokat szenvedtek, a burgonya pedig a felvidéki részeken sok helyen már rothad. A különböző termények eredményeit a következőkben sikerült megállapítani állandó gazdasági tudósítóink jelentése nyomán:

A buza területe körülbelül 5 millió kat. holdnál valamivel több. Ezen a buzaterületen az eredmények egészen megközelítő számítással kerek összegben 38 millió mm.-ra tehetők.

A buza minősége eléggé jó, mert az átlagos súly hektoliterenkint 78—79 kilogram.

A buza cséplését az időjárás ismét megengedte, folyamatban van; az erdélyi részeken és a felvidéken nagyobbára már szintén learatták a buzát.

A rozs és kétszeres területe körülbelül 2.2 millió kat. hold. Közel 200.000 kat. holdon pusztult el az összes termés és így mintegy két millió kat. hold rozs és kétszeres terület maradt az aratóknak. 2.5 millió métermázsával nagyobb az ideai rozstermés, mely egyúttal pótolja a buzánál mutatkozó terméshiányt.

Az árpa július hó elejéig szépen fejlődött, de a közbejött vihar és jégeső a terméskilátásokat, lényegesen csökkentette. Az eredmények alig közepesek minőségileg. Azok a gazdák még, a kik korán arattak és eléggé korán csépeltek, jól jártak, mert szép és igen ó minőségű árpa felett rendelkeznek most; így tehát

a jó minőségű sörárpának az idén sem vagyunk hiányban, csak hogy az eredményeket országos átlagban tekintve, azért még sem lehet minőségileg kielégítőnek mondani.

A zab területe 1.74 millió kataszter hold körül volt, azonban a zabban is sok kárt tett a júliusi és augusztusi kedvezőtlen időjárás. A vidékenkint begyűlt termési adatok országos átlagban 6—7 métermázsza termést helyeznek kilátásba, kat. holdankint. A zabot a jégeső erősen megviselte a dunántuli részeken és Erdélyben; a learatott kereszttekben pedig a sok eső a remélt jó minőséget számtalan helyen közepessé tette.

A köles, mohar, tatárka, — a mennyiben a jégeső tönkre nem tette, — országszerte jó időnek örvendett s a termés általában véve jó. A mohar és tatárka részben pótolni is fogja a sik helyen mutatkozó takarmányhiányt.

A kerti vetemények részben jól, részben azonban gyengén állanak, a jégeső ezekben is sok kárt okozott.

A kukorica az augusztusi nagyon kedvezőtlen időjárás, vihar és jégeső folytán jelentékenyen csökkent. A hol jégeső nem pusztított és a hol a szárazság sem csökkentette a kukorica termését, ott mindenütt jó középszerű eredményeket várnak.

A kender és len az alföldi és felvidéki részeken jól sikerült; a dunántuli részeken sokat tönkre tett a jégeső.

A komló kielégítően gyarapodik.

A dohány ritka helyen sikerült az idén; a jégeső és orkán is hozzájárultak ahhoz, hogy az ideai dohánytermelés eredményre nézve kedvezőtlen maradjon. A dohány törése folyamatban van.

A takarmány és cukorrépában is az eső és a jégeső sok kárt okozott, mindazonáltal a terméskiállítások most is tulnyomólag mennyiségileg kielégítőek és jók. A cukorrépa cukortartalma kisebb lesz mint rendes esztendőben volt. A cukorrépa minőségileg még jelentékenyen javulhat is.

A burgonya termése silányul ütött be a rossz időjárás miatt. Több megyékben a burgonya rothadni kezd; helyenkint oly mérvű a pusztulás, hogy a gazdák attól tartanak, hogy télire való burgonya sem igen marad.

A mesterséges kaszálók többnyire jól fizettek, csak hogy az eső nagyon sok takarmányt elpusztított. A hol a takarmány meg is maradt, ott többnyire fele részben gyenge minőségű.

A természetes kaszálók sarju termése sem igen sikerült. A sok eső azonban jól fölfrisítette a legelőket és így a jószág a legelőket járja, kielégítő takarmányt nyervén azokon. — Néhol azonban ép úgy, mint a mesterséges takarmány is, nagyon jól fizetett a sarju is. Takarmányhiánytól legalább egyelőre nem kell tartani.

A szőlőkön az augusztusi óriási viharok és jégesők tömérdek kárt okoztak. A jégokozta pusztulást

egyed vidékekre 50—80 százalékra lehet becsülni, hogy a tőkéken kívül egyéb semmi sem maradt: még a venyigéket is levette. — Bács-Bodrog vármegye alsó részein a szőlőket nagy kőd érte, erősen pusztulnak, a szőlő levélzet s vele együtt a szőlőfürtök is hullanak. Alkalmassint a peronospora rontja itt oly nagy mérvben a szőlőket, hogy a gazdák a használatba vett permetezés dacára is tehetetlenül állanak a pusztulással szemben. Pedig itt is gyönyörű kilátások voltak ez idei termésre nézve.

A gyümölcsben, a mi amugy sem volt sok, tete mes kárt okozott a vihar és jégeső. Ezek után a szomorú igazságok után hirdesse valaki boldognak Magyarországot.

Krónika. Bányász-ünnepet tartottak e hó 20-án a szokásos napon a sajkó-kazai bányászok. Az ünnep a templomban és a bányagondnok lakásán folyt le. — **Ötven székely fiut** képeztek ki a közelebbi években államköltségen, az állami gyárakban. Ez évben ismét tizennégy székely fiut helyeztek el a miskolci és budapesti m. á. v. gépgyárában, iparossá való kiképzés végett. Bizony nem nagyot lendítettek vele a kivándorlásra kész szegény székelyek ügyén. — **Az erdészeti államvizsga** ez év október 19-én Budapesten tartatik meg. Az országos erdészeti egyesület székházában délelőtt 9 órakor kezdik meg. — **A gyapju aukció** (árverés) ez évi második sorozata Budapesten szeptember hó 23. és 24. napjaira van kitűzve. Ez aukcióra (árverésre) szeptember 15-ikéig lehet gyapjut küldeni. Cim: „Gyapju-árverési vállalat Budapest. Dunaparti teherpályaudvar.“ Szeptember hó 21-től ugyanitt nyilvánosan megtekinthetők a raktáron levő gyapjuk — **A sertésvész egyre terjed** Magyarországon. Legalább ezt igazolja a legutóbbi hivatalos kimutatás. A sertésorbánc is veszedelmesen szedi áldozatait. — **A petróleum drágul** napról-napra. A petróleumfinomítók kartellje (szerződése) mutogatja foga fehérét, amit alakulásakor már megjövendöltünk. Juliusban 2 forinttal drágították s most ismét egy koronával emelték föl a petróleum árát métermázsánként.

Budapesti piac.

(A budapesti piaci árak pontos kimutatása.)

Hüvelyes vetemények és termények.

Bab nagy fehér 6.50—6.75 kis gömbölyű 6.75—7.25 frt.
törpe 7.50—7.75 frt., barna 6.50 frt., tarka 6.00—0.00 forint.
Borsó 8.50—9.50 frt., hámozott 12.50 frt.
Lencse 8—12 frt.
Köles 5.25—5.50 frt.
Mák 16.00—15.50 frt.
Kendermag 3.75—9.25 frt.
Köménymag 38 frt. Mind 100 kilónként

Baromfi, vad, tojás.

Tyuk páronként 1.05—1.20 frt.
Idei csirke páronként 50—1.20 frt.
Husos lud . . . 2.20—3.60 frt.
Hizott lud . . . 3.80—6.50 frt.

Soványkacsa . . . 0.00—1.50 frt.
Hízalt kacsa . . . 0.90—3.00 frt.
Kappan . . . 1.10—1.20 frt.
Pulyka sovány . . . 2.50—3.00 frt.
Pulyka hizott . . . 2.50—3.30 frt.
Vad disznó kilogrammonként 00—00 kr.
Tojás 1440 darabot tartalmazó láda 27.00—31.10 frt

Lóvásár.

Könnyebb kocsiló 100—150 frt.
Nehezebb kocsiló (hintós) 0.0—14.0 frt.
Ígás kocsiló 080—092 frt.
Fuvárosló 45—70 frt.
Parasztló 35—60 frt.

Marhavásár.

Jármos ökör 290—345 frt páronként.
Fejős tehén tarka 55—150 frt., fehérszörű 00—0.80 frt.,
bonyhádi tehén 120—175 frt darabonként.
Vágómarha. Magyar ökör 22—33.00 frt. Szerbiai ökör 20—31.50 frt. Bivaly 19.00—22.00 frt. Tehén 22—33.00 frt 100 kilogrammonként.

Szurómarhavásár.

Élő borju 31—47 frt. párja.
Élő juhok 10.50—21.50 frt. páronként.

Juhvásár.

Elsőrendű (kiviteli) birkáért 16—22.00 frt.
Jóminőségű (anya) birkáért 9—11.00 frt.
Középmínőségű (anya) birkáért 6—9 frt.
Jóminőségű kiviteli (ürű) birkáért 19.00—23.50 kr.
Középmínőségű (ürű) birkáért 16—18 kr. kilogrammonként eleven súly szerint.

Takarmányvásár.

Réti széna 1.90—2.30 frt
Muhar 1.70—2.00 .
Zsupszalma 1.80—2.00 .
Alomszalma 1.20—1.30 .
Préselt széna 2.00—2.40 .
Zabos búkköny 2.35—2.60 .
Szalmaszezska 1.80—2.00 .

Lisztüzlet.

Szám.	0	1	2	3	4	5	6	7	8
frt	11.80	11.20	10.80	10.10	9.70	9.20	8.60	7.00	4.80
	Korpa finom 3.20 góromba 3.25								

Gabnapiac.

	frttól	frtig
Buza bánági új . . .	77—81	klg. 0.00—0.00
— tiszavidéki . . .	77—81	. 6.50—6.85
— pestvidéki . . .	77—81	. 6.45—6.80
— fehérm.	77—81	. 6.45—6.80
— bácskai	77—81	. 6.50—6.90
Rozs elsőrendű	70—72	. 5.75—5.80
— másodr. 5.65—5.70
Árpa takarmány	60—62	. 3.70—4.00
— égetni való	62—64	. 4.75—5.50
Zab	39—41	. 5.35—6.75
Kukorica	—	. 3.60—3.80
Köles	—	000—0.00

A szerkesztésért felelős: Lepsényi Miklós.

Apró hirdetések egyszeri közlése szavanként 2 krral fizetendő. Vastagon szedett betűk kétszeresen számítatnak. Címmel feladottak után 30 kr. bélyeg is fizetendő.

Cím alatt a hirdető neve, város vagy utca megnevezése s a post-restante szó értendő.

HIRDETÉSEK

felvételnek lapunk kiadóhivatalában
Budapest, Práter-utca 44.

Allandó hirdetések petit soronként 6 kr. s nonparellsor 10 krral számítatnak. A közlési díj készpénz vagy levélbélyegeken előzetesen melléklendő.

Levélbéli felvilágosítás csak a hirdetés és válaszbélyeg beküldése mellett adatik.

A „Magyar Néplap“

elárusítás végett minden vidéki dohány-tőzsdének megküldetik, ha egy levelező-lapon eziránt kiadóhivatalunk megkerestetik.

(Tisztelettel kérjük t. elvbarátainkat is lapunk szétküldése körül közreműködni olyformán, hogy városunkban ily tőzsdéket szerezhni s a czímet kiadóhivatalunkkal közölni sziveskedjenek.)

A Magyar Néplap

most már

22.000

példányban

jelenik meg és e mellett a legolcsóbb és a legelterjedtebb heti lap.

Magyar Néplap

MEZŐGAZDA,

Christliches Volksblatt

és

KRESTAN

szerkesztősége és kiadóhivatala

BUDAPEST,

Práter-utca 44. szám.

(Óriás-utca sarkán.)

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag a MAGYAR NÉPLAP kiadóhivatala fogad el.

A „Szent Gellért“ könyvnyomda

elvállal mindennemű megrendelést, egyházi, községi és magán jellegű **nyomatványokat**, és szállítja azokat a legrövidebb idő alatt, s legjutányosabb árakon; erős, jó papírt ad s tetszetős, csinos kiállításra nagy súlyt fektet.

Tisztelettel kérjük a főt. Plebános urakat, a községi előjárókat, a különféle egyletek tagjait s minden katolikust, hogy nyomdai megrendeléseiket ezentúl ne zsidó vagy szintelen nyomdában eszközöljék, hanem keressék meg a „Szt-Gellért“ katolikus könyvnyomdát, mely mindenkor rendelkezésükre áll s így támogassák a kath. ügyet. Fogjunk össze valamennyien, akkor boldogulunk.

Könyvnyomdánk mint a katolikus érdekek megrendíthetetlen támogatója, büszkeségét helyezi abba, ha az igényeket minden tekintetben kielégítheti s a megrendelőktől csak dicséretet arathat.

Budapest, 1896. Práter-utca 44.

Tisztelettel

a „Szent-Gellért“ könyvnyomda.

Nyomatott a „Szent Gellért“ könyvnyomdában. Budapest, Práter-utca 44.